

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 225 בס"ד ערש"ק פר' אתרי-קדושים ח' אייר תשס"ד

פצניצים יקרים

כי בענן אראה על הכפורת (פ"א, ב) אין להתיאש אפילו בזמנים קשים האפופים "בענן" כשהחשך יכסה ארץ וגראה כאילו אפסה כל תקוה, "אראה על הכפורת" ואשרה שכניתי בתוך ישראל. (מהר"ם מלובלין)

ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים (פ"א, ה) דרשו חז"ל (יומא סב) שניהם שוים, בדרך רמז אפשר לומר אדם תורם לצדקה ולמעש"ם וכן מבזבו למותרות ישתדל האדם לתרום לצדקה לכל הפחות כפי שהוא מבזבו למותרות. שני שעירי העזים יהיו שווים כאשר האחד לה' ואחד לעזאזאל... (באהלה של תורה)

וכפר בעדו (פ"א, יא) הכה"ג בתחילה וכפר בעדו ואח"כ בעד ביתו שמולידים תוקף הרהורים ומחשבות זרות בקרבנו ואח"כ בעד אחיו המקורבים לו, ואח"כ בעד כל ישראל. ואז נכנס לקודש הקדשים - אחר שעבר כל ארבע מדרגות הנ"ל השיג עזר השי"ת. (צדקת הצדיק)

ושלח את השעיר במדבר (פ"א, כב) עיקר התשובה הוא עד שיאיר ה' עיניו שיהיו זדונות כוכיות, רצה לומר שיכיר ויבין שכל מה שחטא היה ג"כ ברצון השי"ת - זה סוד השעיר לעזאזאל שאילו עשהו האדם עצמו היה עובר עבודה זרה גמור, רק שהשעיר הוא ע"י רצון השי"ת שהוא מצוה לשלחו לו נעשה עוד מצוה ולא עבירה... (צדקת הצדיק)

וכל אדם לא יהיה באהל מועד (פ"א, יז) כל מורה על כלשהוא אפילו מקצת האדם של ה"אני" שלו לא יהיה באהל מועד, כשהכה"ג נכנס לפני ולפנים לכפר על בני ישראל, לא יכניס שום פניה אישית, שום נגיעה קלה, אלא כולו יהיה לשם שמים. (הגר"א)

והתורה את כל עוונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם (פ"א, כ"א) וקשה דהא סדר הוידיי הוא חטא עון ופשע ולמה מוזכר חטא אתרוגה, ועוד מה הלשון לכל חטאתם הול"ל ואת כל חטאתם, התירוף ע"פ מה שמובא בזה"ק עה"כ נפש כי חטא בשגגה, התורה"ק מתמה איך יתכן שנפש כי חטא? התירוף הוא בשגגה! בשביל שנכשל בעבירה בשוגג תחילה ולא עשה עליה תשובה ומהשוגג נמשך למזיד, וזהו והתורה עליו על העונות והפשעים שנגרמו לכל חטאתם ולא עשו עליו תשובה... וד"ל. (מתוך דברי יחזקאל)

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו וגו' (י"א, ג) קשה אי מכוון הפסוק על עריות המפורשים למה תלה אותם כמעשה מצרים וכנען, אבל נראה כי המכוון שבכל המעשים לא נעשה אותם כמו שעושין אותם בארץ מצרים ובארץ כנען, כי בכל המעשים יש בהם פנימיות וחיצוניות ובודאי שורש כל המעשים הוא בקדושה כי הכל לכבודו ברא וכל מעשיך יהיו לשם שמים וכו'.

את משפטי תעשו ואת חוקותי תשמרו ללכת בס וגו' (י"א, ד) הלשון ללכת מלמדינו שלא די להיות רגיל בתורה ושמירת המצוות אלא שיש צורך תמיד התחדשות להיות בבחינת הולך ממדרגה למדרגה. (חתם סופר)

ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם (י"א, ה) שכר עוה"ב אינו ענין הגוף רק זה עצמו עוה"ב מה שזוכין להיות במל להשי"ת כראוי שהוא דבר שאינו יכול להשיג, - וכן וחי בהם זה השכר שהוא תכלית עשיית המצוות...

קדושים תהיו (י"א, א) לכאורה הול"ל קדושים יהיו, אלא שהבוב"ה מבטיח שסוף יהיה שישראל יהיו קדושים, וזהו קדושים תהיו - הבטחה שתהיו קדושים כי קדוש אני ה' אלוקיכם. (דברי יחזקאל)

הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא (י"ב, י"ז) הוכח את עצמך ואח"כ תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא - אל תאמר שרק הוא אשם ואתה צדיק...

הוכח תוכיח (י"ב, י"ז) פרש"י אפילו מאה פעמים, לא תסיף את כל מוסרך בבת אחת, לא לשפוך את כל התוכחה בפעם אחת אלא קמעא קמעא, למאה פעמים תחלק את מנת המוסר שלך כדי שיעכלו יותר טוב. (רבי שמחה ויסל מקלם)

שיחת הרא"ש זצ"ל פ' א"א פ' א"א - האשק - נכתב ע"י הר"פ כפ' הבית.

שכל הנעלם מכל הרעיון (3)

לה' רבי עקיבא נהרג כדי לכפר כביכול על זה שהקב"ה שיתף פעולה עם השבטים ולא גילה ליעקב בדבר המכירה (השוה לויקרא כ"ו ל"ב - מקורו במדרש ובפיוט יוכ"פ וקינות לת"ב).

רבי עקיבא הגיע לבחינת אחד שיצאה נשמתו באחד (כשקבל עליו עול מלכות שמים בפסוק שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד) ועי"ז הגיע לדרגת אדה"ר קודם החטא, ולא רק שהגיע לדרגת אדה"ר קודם החטא אלא אף תיקן באמצעות המסירות של ברזל את חטא אדה"ר והגיע להיות כחלק אלק ממעל ממש. קודש לה'. והוא בכח הכרת גדלות הבורא ושפלות עצמי הבאים כאחד, עד שנעשה בבחינת אינו גוף כלומר אינו מציאות כלל וכלל.

רבי עקיבא הגיע לבחינה מכל עץ הגן אכול תאכל וגם מעץ הדעת ולא נאסר עליו האכילה מעץ הדעת אדרבה רבי עקיבא בהתבטלות המיוחדת אל השי"ת הגיע לדרגת ההשתוות אל השי"ת כביכול [כדברי הזה"ק אורייתא קוב"ה וישראל חד הוא] להיות בבחינת אינו גוף קודש לה', בכח ההכרה המיוחדת שלית ליה מגרמי כלום, הלא ר"ע זוכר היטב את תקופת היותו עם הארץ ומכיר בבירור שאינו מציאות כלל בלתי לה' לבדו, ולכך התאפשר התלבשות שכינתו יתב"ש עליו להיות קודש לה' ממש דהיינו להיות בטל ומבוטל לאחדותו יתברך. עי"ז תיקן ר"ע חטא אדה"ר בחטא עץ הדעת, כי בכח המסירות נפש של ר"ע מסירות של ברזל - נעשית שלמות הגוף שלמות הבחירה והשלטת מציאות הוי' בכל חלקי המציאות

תקציר מהחלק הראשון: הקב"ה שכל הנעלם מכל הרעיון, אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף, לא יראני האדם וחי. ובכ"ז נדרש מאתנו להיות דבוק בו יתב"ש דרך ההכרה הברורה במציאות העצמי כמ"ש ומבשרי אחזה אלוך.

אדה"ר נצטוו: מכל עץ הגן תאכל בדיקא כדי שיוכלו להבין את הזולת ומעץ הדעת לא לאכול כדי שלא נחשוב רק על עצמנו, לאחר שאדה"ר נכשל הדרך להתקרבות בורא והבנת הזולת הוא בכח האמונה הפשוטה והכרת השפלות. כדוד המלך כפי שאמר וחטאתי נגדי תמיד, וכר"ע שזכר היטב תקופת היותו עם הארץ, אולם אל לנו לשכוח את הנחש הערמומי שמנסה ללכוד אותנו וכמו שאבא ואמא יוצרים את התולדות כך הכרת גדלות הבורא שהוא בחינת אבא והכרת שפלות עצמי הוא מבחינת אמא. ביחד ניתן להגיע לתולדות הברוכות בתקון חטא אה"ר והתקרבות בורא.

מעטים המה שהגיעו לדבקות בורא באמת ולהיות מוכנים לצאת מהתחושה העצמית למרות שהאחיזה בהרגשה העצמית גורם לאדם כל מיני תסכולים ויאושים מחמת ההרגל להרגיש את עצמו בצד החומרי. מ"מ יש להתחזק מאד בכח האמונה הפשוטה ובכח ההתחברות לצדיק אמת - ע"כ.

עשרה הרוגי מלכות מתו בגלל חטא מכירת יוסף, כל אשר יעבור תחת השבט, כל אחד מעשרה הרוגי המלכות מת כדי לכפר על החטא של אחד מהשבטים והעשירי קודש

מהוה את בחינת אמא, ואח"כ מעבירים את הכאב הפרטי אל הכאב הכללי שהוא צער גלות השכינה הנאלצת להתחבר לנחש הקדמוני כחבור אבא ואמא. ואח"כ כאשר מעמיקים חשוב שומעים את הכאב של האמא האמיתית המתחברת לכאבים שלנו וביחד צועקים אל ה' על גאולתנו ופדות נפשנו.

הרא"ש הדגיש שהסיבה שאנו צריכים לעבור כאבים בשעה שמתחברים לכאב של השכינה כי באם לא נעבור כאבים על עצמנו ורק נרגיש בצער גלות השכינה אנו עלולים לחשוב שאנחנו הבאנו את הגאולה ע"י תורתנו ותפלתנו. ואם ח"ו נחשוב כך בודאי נעכב יותר את הגאולה, ע"כ בהכרח צריכים לעבור כאבים, אשר ממנה נלמד להכיר בצער גלות השכינה מתוך הכרת השפלות. והו' טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיד (תהלים קי"ט) איזה חקיד אלמד? שנדע להכיר שחטא עץ הדעת גרם בבחינת אמא נכנסה לנחש הקדמוני. ושזה כבר אלפי שנים שאין לנו הרצון להתעורר למרות הכאבים שאנו עוברים. וכאשר נדע להכיר במציאות הכאובה נעביר את הבקשה להשי"ת שבחינת אמא אמיתית תתחבר לשורשה. נמצא שהעוניתי הביא את התפלה והבקשה, וכאשר יתקון הדבר יהיה בבחינת טוב. והו' רחל מבכה על בניה ומתפללת שכל הכאב שאנו עוברים יהיה בבחינת טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיד הכרת המציאות האמיתית.

הרא"ש פנה אל החברים ואמר: לדאבוננו אנו במציאות כזאת שלא חושבים על צער גלות השכינה ולא מתאספים כדי לדון ביחד איך לחלוץ את השכינה מקליפת הנחש הקדמוני

הגשמית שלו עד לביטול הבחירה. בחינת אדה"ר ובחינת רבי עקיבא נמשכים בכל הדורות, בחינת אדה"ר היא מכל עץ הגן אכול תאכל ומעץ הדעת לא תאכל כי באם יאכל והייתם כאלקים, וכאשר לא מחזיקים מעמד בטל הבחירה ונעשה מוות. ואז בת קול יוצאת ומכרזת אוי לו מעלבוננו של תורה כי לא החזיקו מעמד והביאו את המוות בעולם. ומאידך בא בחינת רבי עקיבא שהוא הכרת המציאות הבהמי בקיום המאמר: בהמות הייתי עמך עד שמגיע לבטול הבחירה אלא מצד ההפוך להיות קדוש ה' יצאה נשמתו באחד.

כדי להגיע לתקון הבריאה אנו צריכים לזכור שמאז חטא אדה"ר זוהמת הנחש הקדמוני נמצאת בתוך מציאות החיים הגשמי והיא מהוה כמציאות של אמא כלפי אבא, כך שאין לנו דרך אחרת לצאת מהמצב ולתקן את הבריאה כי אם בזה שנכיר בהכרה ברורה בשפלות העצמי כמו רבי עקיבא. עוד עלינו לדעת כי כל זמן שלא נכיר במציאות הזאת אנו עוברים כאבים ומצוקות. מפני שהלא במציאות בהמות הייתי עמך. ומאחר שלא רוצים להכיר בזאת אנו נאלצים לעבור כאבים ויסורים ומתפללים למה קורה לנו כל זה ולמה ה' לא מקבל תפלתנו, אלא שלמעשה אין אנו מכירים בעובדא שלא מתפללים אל ה' אלא מתפללים אל הכאב של עצמנו, ואם כך הדבר איך נקוה שה' יעזור לנו.

אמנם אם נכיר בשפלות ונתחבר בהכרת העובדא שהנחש הקדמוני נמצא בתוך מציאות החיים הגשמי, אז נוכל להעביר את הכאב שלנו אל צער גלות השכינה כי בתחילה מתחברים לעובדא שהנחש הקדמוני

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

225
T

ה' ירחם.

האמת היא שמפי עליון לא תצא הרע והטוב (איכה ג) ומה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו כי השי"ת מביא לו את הכאבים כדי שילמד ממנו צער גלות השכינה כמו שאמרנו שטוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיד בהכרת הנחש הקדמוני, ואם נהיה בהכרה אמיתית שבהמות הייתי עמך יכולים להגיע לדרגת רבי עקיבא שהתייחס לכאבים שעבר ובמסרקות של ברזל להיות בטל אל השי"ת בתכלית הבטול ויצאה נשמתו באחד ועד היום אנו יונקים מהכח של רבי עקיבא.

מטרת ההתאספות צריכה להיות לתת כח לכל אחד ואחד מהיושבים כאן לקחת את הכאבים הפרטיים ולהעבירם ביחד אל הכאב הכללי של צער גלות השכינה, ולצעוק לרבש"ע שיגאל את עצמו מהנחש הקדמוני ולהחזיר את הבריאה לפני חטא אדה"ר ולתקנו בבחינת רבי עקיבא דבקות בורא מוחלטת.

להחזיר את בחינת אמא האמיתית לשרשה, אלא כל אחד ואחד יושב ומחבק את הכאב העצמי שלו. בנו מתקיים הבחינה רבות מחשבות בלב איש (משלי י"ט כ"א) כל אחד ואחד מחזיק את הכאב במחשבה הפרטית שלו, הלא עצת ה' היא תקום, כדי להגיע לעצת ה' צריך כל אחד ואחד להתעלות מהמחשבה האישית שלו ולהתחבר למחשבה אחת עצת ה' דהיינו לטכס עצה איך לתקן את העולם ולמנוע צער גלות השכינה, ואז תקום גם הכאב הפרטי של כל אחד ואחד שיהיה כלא היה.

ההרגל והזמן שחלף במרוצת הדורות הביא ששכחנו מהאמא. אפילו שהולכים לביהמ"ד לומדים ומתפללים וכו' ואפילו שיש תענוג להשי"ת מהלמוד והתפלה אבל מעצם העובדא שהגלות לא הגיע לקיצה מוכח שאנו עושים זאת כמצות אנשים מלומדה. ועדיין נותנים לנחש הקדמוני להיות במקום האמא האמיתית. ועדיין נותנים לנחש למשוך עלינו וממילא הכאבים ממשיכים ומתחזקים,

שהשמחה במעונם

הר"ר יהודה ליב פרוש ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר ישעיהו בורנשטיין ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר בנימין בבתי ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יצחק גולדרינג ומשפ' להולדת הבת
הר"ר חיים גולדרינג ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר ישראל שכטר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר שמעון ברזסקי ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

לעילוי נשמות

מרת הענא צירל בת ר' זעליג ע"ה נלב"ע כ"ב אייר
ת. נ. צ. ב. ת.

חיל ע"י

משרכת החברותא
חד שני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

ת.ד. 5080

ירושלים 91050